

Fra LaRouche-bevægelsen 11. jan. 2015: Hvis Alexander Hamilton var i live i dag ...

Det er i dag grundlæggeren af Det amerikanske System for Politisk Økonomi, Alexander Hamiltons fødselsdag; han blev født den 11. januar 1757 (eller 1755). Hamilton gik fra at leve ukendt på en ø i Caribien og til at blive et verdenshistorisk geni, der opererede fra New York City, med de nødvendige idéer til at skabe en republik, der som sit grundlag forpligtede sig til endeløst økonomisk fremskridt; idéer, der efter planen ikke blot skulle tages i anvendelse i de nyligt dannede Forenede Stater, men over hele verden.

Det lykkedes Hamilton at skabe denne republik; men Det britiske Imperium, som han bekæmpede, var ikke ødelagt. I dag holder dette imperium stadig USA i en skruestik og truer med at sprænge hele verden i luften i en atomkrig, hvis det ikke får de indrømmelser, det behøver for at bevare sin magt.

Lige så vel som Hamilton, selv som ung mand, vidste, at Det britiske Imperium ikke kunne ødelægge de amerikanske kolonier i en krig, så ville han i dag erkende, at briterne ikke kan vinde deres konkurrence imod resten af verden, uden at ødelægge sig selv. Dette punkt har også Lyndon LaRouche gentagne gange understreget. Men de kan trække resten af verden med sig i denne ødelæggelse, hvis det nødvendige lederskab, der kan ødelægge deres magt, ikke fremkommer.

I løbet af de seneste uger er der kommet stadig voksende indikationer på, at politiske topfolk, især i Tyskland, men også i andre europæiske lande, forstår den umiddelbare fare, som er skabt af det britiske imperieangreb mod Rusland.

Faktisk er det ikke nødvendigvis et tilfælde, at Londonistan-angrebet mod Frankrig fulgte kort tid efter præsident Hollandes angreb på EU's og NATO's holdning med konfrontation over for Rusland. En af de højeste, advarende røster tilhører, ironisk nok, tidligere britiske agent Mikhael Gorbatsjov, der næppe ses som en profet i sit hjemland Rusland, men som nu korrekt hyppigt taler offentligt om faren for en krigskonfrontation, fremprovokeret af Vesten. I denne uges interview med *Der Spiegel* udtaler han sig tydeligere end nogensinde: den bestående trussel hedder »atomkrig«.

Et andet aspekt af den fare, som europæerne tydeligt ser, er opkomsten af den totale nazisme, der støttes af britiske kræfter og NATO-kræfter. Vestens støtte til nazisme i Ukraine fører helt klart til krig – som den ukrainske patriot Natalia Vitrenko kraftfuldt påpegede i vores [nedestående rapport](#).

Hvordan kan denne krig stoppes? Endnu engang, kun gennem Hamiltons metode med politisk økonomi – metoden, der vælter systemet med imperialistisk, finansielt diktatur og erstatter det med et system, baseret på fysisk-økonomisk samarbejde og videnskabelig vækst. Det er den metode, der nu er blevet vedtaget af BRIKS som et alternativ til geopolitik, men som også USA har desperat brug for at vedtage.

I den kommende uge må denne Hamilton-metode rejse sig som en ikke-lineær bølge i USA, med hans New York City som spydspids, der leder hele nationen ind i et afgørende brud med Det britiske Imperium. Hamilton var en eksemplarisk kæmper, kendt for at gå imod alle odds for at vinde sejre, der syntes umulige. Det er vores opgave i de nærmest kommende dage.

[1] Kommer snarest på hjemmesiden, -red.

FRANKRIGS 11. SEPTEMBER: Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès, kræver tilbundsgående undersøgelse af Londonistan

Paris, 8. jan. 2015 – Jacques Cheminade, tidligere fransk præsidentkandidat og formand for Solidarité et Progrès[1], udstedte følgende erklæring i torsdags med titlen »Face à Notre 9/11«, »Vi står over for vores 11. september«, efter blodbadet på det satiriske ugemagasin Charlie Hebdos kontorer, der dræbte 12 mennesker og sårede 11 andre. Erklæringen er oversat fra den originale franske, der kan læses på [Cheminades webside](#):

»Frankrig er truet. Men vi må ikke give efter for frygtens diktatur. For at holde hovedet koldt må nationen forenes for at bekæmpe terrorismen overalt, hvor den viser sig, og frem for alt ikke længere tolerere de forudsætninger, under hvilke den blomstrer.

Det er vores politis, vore nationale sikkerhedsstyrkers (gendarmeriet) og vores efterretningstjenestes ansvar at bekæmpe terrorismen. De må tage den umiddelbare trussel, vi konfronteres med, meget alvorligt, over alt og i deres daglige indsats. Der er ingen 'ensomme ulve'; der er mindre og mellemstore terrororganisationer, som mere eller mindre

manipuleres. Vi må fra andre europæiske lande kræve en grænsekontrol, der er betegnelsen værdig, for vi er i krig. Hjemme må vi gøre en ende på alle tilskyndelser til vold, inklusive via billeder, der udbredes i voldelige videospil, som terroristerne ofte er glødende tilhængere af, og som er med til at gøre dem til syge sjæle.

Ansvar for at forandre forudsætningerne ligger i vores generelle politik. Vi må stille Saudi Arabien og Qatar, hvor visse institutioner og familier har finansieret og fortsat finansierer 'salafist'-terrorisme, til ansvar. Vi må stille Recep Tayyip Erdogans Tyrkiet, som spiller på begge sider og således er medskyldig, til ansvar. Vi må gøre en ende på alle »*særlige partnerskaber*« med disse lande.

Vi må kræve en undersøgelse af den rolle, der spilles af banknetværk, især de britiske, og som agerer som overførselskanaler for de penge, som stilles til rådighed for terroristerne i al-Qaeda og Islamisk Stat. Det er disse falskmøntnere, der holder disse forvildede kriminelle gående.

Vi må desuden ikke tillade debatten at afspores til at dreje sig om at være imod immigration og muslimer, som ville føre til, at vi gik i den fælde, der er udlagt for os. At bekæmpe antisemitisme i særdeleshed med al vor kraft betyder, at vi støtter en dialog mellem civilisationer, kulturer og religioner.

Lad os sige det ligeud: Med den strategi for kaos, der er rettet mod Europa og Frankrig, kaster finansoligarkiet ved på den islamiske terrorismes bål – det afsløres af aftalerne mellem Londonistan-systemet og Saudi Arabien – samtidig med, at de kræver krig mod islam, som PEGIDA-bevægelsen[2] i Tyskland og de nationalistiske netværk i Frankrig, inklusive inden for Front Nationale, gør det. Frankrig er »*en bestemt idé*«, eller en pagt indgået med frihed i verden, og ikke et afsporet begreb om doktrinær suverænisme, som hos det

britiske UKIP[3] eller Alternativ for Tyskland[4], som de facto er associeret med PEGIDA.

Udelukkende kun i en verden uden City of London og Wall Street, og indgydt liv af ånden fra Den nye Silkevej på global skala, ånden fra en gensidig udvikling, kan terrorisme virkelig bekæmpes. Frankrig kan og må blive en grundpille i denne nye verden.«

Foto: Jacques Cheminade, tidligere fransk præsidentkandidat; formand for Solidarité et Progrès

[1] LaRouche-bevægelsen i Frankrig, -red.

[2] Patriotische Europäer gegen die Islamisierung des Abendlandes (Pegida; dansk: Patriotiske europæere mod islamiseringen af Vesten), er en tysk, politisk bevægelse med base i Dresden. Siden oktober 2014 har den organiseret offentlige demonstrationer, der tager sigte på den tyske regering mod det, den anser for at være en islamisering af Europa.

[3] U.K. Independence Party

[4] Alternative für Deutschland

EIR: På randen af Verdenskrig i 2015?

Af Jeffrey Steinberg. 4. jan. 2014 – Festligholdelsen af Nytåret i år skete mod en baggrund af den voksende fare for verdenskrig og bestræber på at forhindre, at en konflikt bryder ud i det tidlige 2015.

Russiske regeringsfolk, inklusive præsident Vladimir Putin og chefen for de væbnede styrker, general Valeriy Gerasimov, gjorde det i erklæringer ved årets slutning og i interviews klart, at Rusland er fuldt ud klar til en strategisk imødegåelse af fremstødet for regimeskift i Moskva, der kommer fra NATO og Obamas Hvide Hus.

Den 29. dec. gav general Gerasimov, i et interview med *Rossiya 24 TV*, et overblik over Ruslands fremskridt i eftersynet af sin strategiske atomstyrketriade, med testaffyring af en ny generation mobile, landbaserede ICBM'er og udstationeringen af tre nye atombevæbnede ubåde af Borei-klassen til den nordlige flåde.

Han sagde, at den strategiske modernisering er en topprioritet, der er i overensstemmelse med den nye, russiske militærdoktrin, som netop er blevet udstedt. I nummeret fra 24.-30. nov. af Det russiske Forsvarsministeriums magasin *Militær Tænkning* var der en lang artikel med overskriften »Politisk teknik for farvede revolutioner – Hvordan man holder dem i skak«, som gentog den russiske militærkommandos vurdering, at vestlige magter er engageret i en krigsform for det 21. århundrede med regimeskift, baseret på anstiftelse af »styret kaos« med henblik på at vælte regeringer, især inden for området af CSTO (Collective Security Treaty Organisation; Organisationen for en fælles sikkerhedsaftale), inklusive Rusland.

Faren for krig, som drives frem af nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, blev ligeledes markeret af Willy Wimmer, den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver til Tysklands Kristendemokratiske Union, i en strategisk analyse med titlen, »Vil det hele eksplodere i 2015?«. Wimmer peger her på flere faktorer, der kunne udløse dette: udsigten til en græsk udtræden af euroen; Londons afkobling fra EU; Le Pens overtagelse i Frankrig; og Obamaregeringens etablering af Ruslands »fjendestatus som institution«. Wimmer nævnte Cecil Rhodes' britiske imperietradition som drivkraften bag den

aktuelle krigsfare.

Et ekko af Wimmers advarsler kom fra Pat Buchanan, der den 2. jan. på antiwar.com skrev og spurgte: »Ligger krig i kortene for 2015?«. Buchanan nævnte den nylige vedtagelse i Kongressen af HR 758, en provokation mod Rusland, og præsident Obamas sanktioner mod Moskva, som fremstød for krig. Han advarede om, at Kongressen sandsynligvis vil vedtage levering af våben til Kiev, og dette kunne udløse en barsk, russisk militærrespons.

Er nogen ved at få kolde fødder?

Obamaregeringen har bebudet sanktioner mod fire russiske regeringsfolk under Magnitsky-loven, hvilket forårsagede en kraftig fordømmelse fra det Russiske Udenrigsministerium, der advarede om, at sådanne fjendtlige handlinger kunne ødelægge ethvert russisk samarbejde med Washington om afgørende vigtige spørgsmål, som P5+1-forhandlingerne med Iran, samt de igangværende, russiskledede bestræbelser på at nå frem til en politisk løsning på den fire år lange syriske konflikt, der har forårsaget fremkomsten af Islamisk Stat.

Truslen om umiddelbart forestående krig er blevet så udtalt, at nogle af de ledende krigsprovokatører er ved at blive bange og advarer om faren. Den tidligere ukrainske præsident Viktor Jusjenko, der blev installeret i midten af 2000-årene under første fase af den Orange Revolution, sagde i et interview i slutningen af december, at 60 % af det ukrainske folk er modstandere af den aktuelle regerings politik med at integrere landet i EU og NATO.

Selv Adrian Karatnycky, den tidligere chef for Freedom House og nuværende direktør for Det atlantiske Råds Ukraine i Europa Taskforce, advarede om, at Sektor Højre og hardcore anti-russiske, ukrainske oligarker, der finansierer de ekstremistiske bander, udgør en trussel mod Ukraines sikkerhed og omgående må bringes under kontrol.

Nogle forsøg på modstand

Selv, mens Wall Street og London driver verden hen imod en strategisk konfrontation, der kunne føre til termonuklear krig og udslettelse, er der visse tegn på modstand. Ved årets slutning afholdt udenrigsministrene fra Rusland, Ukraine, Tyskland og Frankrig en telefonkonference, der havde til formål at genstarte Minskdrøftelserne fra september 2014 for at bilægge krisen i Ukraine. De fire ministre blev enige om, at det var nødvendigt, at Kontaktgruppen omgående trådte sammen igen, og der rapporteres om flere forestående møder i begyndelsen af januar, i Berlin og i Astara, Kasakhstan, for at genoplive indsatsen.

Som et tegn på russisk velvilje for at fremme nedtrapningen af Ukraine-krisen har præsident Putin meddelt, at Rusland ville begynde at levere 500.000 tons kul om måneden til Ukraine – uden forudbetaling. Rusland arbejder også på at være vært for en forhandlingsrunde i Moskva i januar måned for den syriske opposition, inklusive både indenlandske grupperinger og grupperinger med base i udlandet, sammen med repræsentanter for regeringen. Viceudenrigsminister Alexander Bogdanov har ledet denne indsats efter både at have besøgt Damaskus og Ankara (hvor oppositionsgrupperne har hovedkvarter). Russerne har lagt pres på præsident Bashar al-Assad for at engagere sig fuldt ud i dialogen med oppositionen; Rusland har indflydelse, fordi Assad har bedt Moskva om 10 mia. dollar i nye lån.

Egypten og Iran har indikeret deres villighed til at samarbejde i den syriske fredsbestræbelse. Og den amerikanske udenrigsminister John Kerry har bevaret en tæt kontakt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov om både Syrien og Ukraine, selv om det ikke står klart, om Kerry har nogen opbakning fra præsident Obama og dennes inderkreds i Det hvide Hus til dette diplomatiske initiativ.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin holder sin årlige Tale til Nationen 4. dec. 2014

EIR: Hamiltons New York

9. jan. 2015 – Se ikke hen til Washington, D.C., for lederskab i den intensiverende politiske krise i USA. Nationens hovedstad er endnu engang centrum for Konføderationen, en rede af bøller, sykofanter og særinteresser, der kontrolleres af Wall Street. Se i stedet hen til New York City, mere specifikt Alexander Hamiltons New York City.

New York City var den politiske smeltedigel, hvortil den unge Alexander Hamilton som teenager netop var ankommet fra De vestindiske Øer i begyndelsen af 1770'erne med den faste beslutning, at han ville skabe historie. Her, i samarbejde med andre patrioter, og i brutal, politisk kamp mod agenter for Den britiske Krone, modnedes hans geni, og han udviklede sine idéer om politisk økonomi, på basis af hvilke Den amerikanske Forfatning og den unge nation er baseret.

I en vis forstand var disse idéer ikke nye. Hamiltons videnskabelige synspunkt kan identificeres som tilhørende den tyske filosof-videnskabsmand Gottfried Wilhelm Leibniz, der igen var fortsættelsen af renæssancetraditionen efter Nicolaus Cusanus og Johannes Kepler – i modsætning til John Lockes, Isaac Newtons, David Humes og Thomas Hobbes elendige sociale kontrakt. Hamilton hævdede, at Naturlig Lov dikterede, at

menneskeheden dedikerede sig til det, Leibniz ville have kaldt »lykkens videnskab«, og skabte et politisk system, der bragte mennesker sammen for at opfylde dette formål.

New York City udgjorde en naturlig base for disse idéer. Efter syv års britisk besættelse under Revolutionskrigen var byen ved at vende tilbage til sit livlige handelsliv og under hastig vækst, og tiltrak immigranter, der søgte en chance for at deltage i verdens første, virkeligt republikanske samfund, fra hele verden. Da Hamilton ledede kampen for vedtagelse af Forfatningen i 1787-88, kunne han regne med støtte fra tusinder af håndværkere og specialhåndværkere, som i hans økonomiske vision så den fremtid, som de trængte efter for sig selv og deres efterkommere.

Højdepunktet af denne støtte blev vist under en usædvanlig demonstration om morgenen den 23. juli 1788 for at støtte den nye, amerikanske Forfatning. Fem tusind mænd og drenge, der repræsenterede henved 60 fag og professioner, kom, alle iført kostumer og ledsaget af farverige vimpler og bannere, der udråbte den lykke og rigdom, der ville følge i kølvandet på en stærkere, national union. Processionen blev anført af »Frihedens geni« Christoffer Columbus. Håndværkere dominerede de første otte divisioner i marchen, efterfulgt af advokater, købmænd og præster – som vidnede om ikke blot den dybtgående støtte til Forfatningen blandt arbejdere, men også betydningen af de organiserede fagområder i byens samfundsliv efter Uafhængigheden. Efterhånden, som processionen bevægede sig gennem byens centrum, så man, højt hævet over alle andre udstillinger, det Føderale Skib Hamilton. En nedproportioneret fregat med 32 kanoner, 27 fod lang, blev trukket af et forspand på 10 heste. Et banner tæt ved fra skibstømmerne proklamerede:

»Ved dette føderale skib vil vore erhverv genoplives/
og købmænd og skibsbyggere og tømrere vil trives«.

LaRouche-bevægelsen er i øjeblikket engageret i et fremstød for at mobilisere for genoplivelsen af Hamiltons syn på USA, og for at få Amerika til at tilslutte sig andre nationer, der nu vedtager dette syn for deres eget land. New York City er centrum for denne nationale kamp om at dumpe Hamiltons fjender på Wall Street – og genopbygge nationen. Gå med i kampen.

Forslag til fordybelse:

 [Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi](#)

Fra LaRouche-bevægelsen 9. jan. 2015:

Voksende tegn på Wall Street/London-desperation

Faren for generel krig – term nuklear krig – mod Rusland, der kommer fra den truende bankerot af Wall Street og City of London, er helt klart drivkraften bag desperate handlinger fra hele dette oligarkiske apparat. Dette er blevet reflekteret i de sidste 24 timer på både de finansielle og strategiske krigsfronter.

Først og fremmest kom angrebet på ugebladet *Charlie Hebdo*s kontorer i Paris. Dette er et forvarsel om yderligere terrorhandling af denne art, advarede Lyndon LaRouche i

torsdags. »Dette kommer fra London og er en del af det britiske krigsfremstød. Deres politik er massiv befolkningsreduktion, og anvendelsen af terrorinstrumenter må forstås i denne sammenhæng.«

LaRouche advarede om, at briterne vil spille på begge sider af islam/anti-islam-orkestreringen.

»Terrorisme er terrorisme, uanset den specifikke etiket«, hævdede LaRouche. »Det vil kræve en del seriøst og kompetent efterretningsarbejde at besejre dette truende angreb.«

LaRouche tilføjede, at angrebet i Paris må ses som en advarsel om lignende aktioner, som vil bryde ud andre steder.

»Undervurder ikke«, fortsatte LaRouche, »betydningen af pressekonferencen på Capitol Hill i onsdags med tidligere senator Bob Graham og de nuværende kongresmedlemmer Walter Jones og Stephen Lynch sammen med familierne til ofre for 11. september. De fangede virkelig den saudiske – faktisk den anglo-saudiske – hånd på højeste niveau bag al alvorlig global terrorisme. Dette er en meget vigtig afsløring af den virkelige terrortrussels natur, som er styret fra højeste niveau.«

Der er da også allerede ved at komme beviser op til overfladen, der indikerer en klar, britisk hånd bag terrorangrebene i Paris. Torsdag aften afslørede *Daily Telegraph* klare forbindelser mellem en af gerningsmændene i Paris og Abu Hamza, der igennem mange år har rekrutteret folk til jihad med base i Finsbury Park moskeen i London. Abu Hamza blev domfældt ved en amerikansk statslig domstol sidste år for at sponsorere terrorisme, men under sin rettergang var hans forsvar, at han arbejdede på vegne af MI5, Storbritanniens modstykke til FBI.

Den samme desperation, der er drivkraften bag den nye bølge af terrorisme i stil med 11. september, driver også republikanske kongresledere til at bøje sig for Wall Streets krav om

omgående garantier for ubegrænset bail-out gennem skatteborgernes penge af deres totalt bankerotte finansboble. Samtidig presser de også på, som Lyndon LaRouche advarede, for at få indført onde nedskæringer, der har Amerikas fattigste og mest sårbare som målgruppe – gennem nedskæringer i madkuponer og social bistand til handicappede og veteraner. Dette er nøjagtig det samme som den britiske politik for radikal befolkningsreduktion.

LaRouche har for nylig forudsagt, at det republikanske lederskab i Kongressen meget snart vil blive lige så forhadet som Obama.

Republikanere i Repræsentanternes Hus, der responderede til den fortsatte rædsel på Wall Street for en snarlig nedsmeltning, forsøgte onsdag at hamre endnu en Wall Street bail-out-lov igennem – og de blev slået af en disciplineret, demokratisk afstemning. Snarere end at udnytte deres flertal i Huset, brugte republikanere nogle procedureregler til at gå uden om Husets Komite for finansielle tjenesteydelser og kræve en omgående afstemning om lovforslag HR 37, en samling af forholdsregler for afregulering, inklusive yderligere to års forlængelse af sidste frist-datoen fra juli 2017 for banker til at sælge ud af deres kautionsforpligtelser og fjerne alle kautionsforpligtelser på derivatkontrakter. Alle demokrater for nær 35 stemte »nej«, og forholdsreglerne blev nedstemt med seks stemmer (vedtagelse kræver et to tredjedels flertal). Demokrater, inklusive senator Elizabeth Warren, og kongresmedlemmer Maxine Waters og Keith Ellison, var stadig rasende over Obama-Jamie Dimon-svindelen i december, der ophævede forbuddet mod bail-out fra FDIC (den amerikanske, statslige indskudsgarantifond) af futures-derivater på råmaterialer, og selv leder af mindretallet, Nancy Pelosi, mobiliserede demokratisk opposition.

Mens dette var en begrænset, men nyttig, sejr for bagtroppen, så forråder det det fortsatte Wall Street-hysteri og åbner dørene for Lyndon LaRouches ægte løsning: Driv Wall Street til

bankerot ved at gennemføre hans Fire Hovedlove, med genindsættelsen af den originale Glass/Steagall-lov fra 1933 som den første.

I en lignende desperat handling var den ukrainske premierminister (Victoria Nulands »vor mand Jats«) i Berlin i torsdags, hvor han mødtes med den tyske kansler Merkel og pressede på for yderligere konfrontation med Rusland og med præsident Putin i særdeleshed. Mens den franske præsident Hollande har ydet modstand mod det fortsatte angreb mod Rusland og har presset på for, at Normandiet-gruppen af statsoverhoveder fra Ukraine, Rusland, Frankrig og Tyskland snart skal mødes i Kasakhstan for at løse Ukraine-krisen, leverede Jatsenjuk et aggressivt angreb på Putin og beskyldte Rusland for at stå bag hackerangrebet på den tyske regerings computere og beskyldte Putin personligt for at sende horder af »banditter« ind i Østukraine. Merkel gjorde intet forsøg på at modsige Jatsenjuks skandaløse provokationer.

Tilbage før årsskiftet advarede LaRouche allerede om, at de allerførste dage og uger i 2015 ville blive opgørets øjeblik på global skala. Begivenhederne i de seneste 48 timer viser blot, hvor præcise hans advarsler har været.

Hvorfor USA må gå med i BRIKS: IV: Et nyt system: Menneskets fremtid som en Vernadskij-art

Menneskeheden er ikke, i sin natur, begrænset af ydre miljømæssige, planetariske eller endda interplanetariske

grænser. På et hvilket som helst stadium af den menneskelige arts udvikling vil der være visse grænser, men disse grænser skal kun associeres med dette særlige stadium, og ikke med grænser for menneskeheden i sig selv. Grundlæggende set er mennesket den eneste, levende art, der definerer sine egne grænser, som det dernæst besejrer og erstatter med nye gennem en kontinuerlig proces med successive, revolutionerende, videnskabelige og kulturelle fremskridt.

Download (PDF, Unknown)

Hvorfor USA må gå med i BRIKS:

**II: Imperiesystemet er dødt
og må nu fjernes**

**III: Konkrete muligheder for
USA's tilslutning til BRIKS**

Fusionsteknologier vil også være af afgørende betydning for at forsvare Jorden mod farlige asteroider og kometer, en udfordring, som russiske regeringsfolk på højeste niveau gentagne gange har rejst som et spørgsmål, Rusland og USA burde samarbejde om at løse. Ikke alene har menneskeheden ikke noget eksisterende eller demonstrerede forsvar mod potentielt farlige asteroider eller kometer, men vi ved heller ikke engang, hvor det store flertal af asteroiderne i vores umiddelbare nabolag befinder sig, som det ganske klart demonstreredes af den overraskende eksplosion af en lille

asteroide over Tjeljabinsk, Rusland, i februar 2013.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 8. januar 2015: Efter angrebet i Frankrig

Hvorfor USA må gå med i BRIKS: Kap. III: Konkrete muligheder for USA's tilslutning til BRIKS

En række konkrete tilbud om at samarbejde med Rusland og Kina i en ny æra med global, og interplanetarisk, udvikling, er blevet præsenteret for USA. Ud over de nylige tilbud fra præsident Putin og præsident Xi Jinping med hensyn til Silkevejsfondens, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbanks og andre BRIKS-relaterede nye, økonomiske institutioners åbne og inkluderende natur, har der været en række andre forslag om samarbejdende udvikling. Øverst på

listen står forslag om fælles projekter om arktisk udvikling, udvikling af rumfart og avancerede former for atomkraft.

Download (PDF, Unknown)

HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS:

**Introduktion: Der er kun to
alternativer for
menneskeheden**

**I: En ny, international orden
er vokset frem**

Lyndon LaRouche har udgjort det intellektuelle og politiske lederskab i kampen for en ny, international, økonomisk orden for planeten. Den dybtgående virkning af LaRouches lederskab reflekteres klart i de aktuelle handlinger, som tages af BRIKS og andre for at skabe en ny, global finansarkitektur og strategisk alliance mellem nationer.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 8. januar 2015: Riv Det britiske Imperium ned; indvarsl kreativtetsalderen!

Pressekonferencen i dag i Washington på Capitol Hill om de 28 hemmeligstemplede sider [af den særlige Kongresundersøgelse af angrebene 11. sep. 2001, -red.] med tidligere senator Bob Graham og de nuværende kongresmedlemmer Walter Jones og Stephen Lynch, var et hårdt slag mod Det britiske Imperium og deres globale terrorapparat. Og det var på høje tid, at det skete, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag.

Så meget desto mere, fordi kun få timer, før pressekonferencen i Washington begyndte, blev samme, britisk-styrede terrorapparat brugt i Paris, Frankrig, hvor maskerede og tungt bevæbnede terrorister dræbte 10 journalister og to politibetjente på det franske, satiriske blad Charlie Hebdos kontor. På grund af deres finanssystems ukontrollerbare implosion har Lyndon LaRouche i de seneste uger advaret om, at man kan regne med, at Det britiske Imperium vil tage krig i brug – inklusive finansiel, militær og irregulær krigsførelse, såsom terrorisme – i et forsøg på at fastholde deres dødsgræb om planeten.

På pressekonferencen om de 28 sider fordømte senator Graham og kongresmedlemmerne Jones og Lynch ikke blot saudernes rolle i 11. september-angrebene, men trak mere end én gang en parallel til »det britiske forræderi« mod USA under borgerkrigen. Senator Graham krævede et »Lincolnsk« svar fra landets institutioner, hvilket er milevidt fra det, man hidtil har set fra Kongressens og den udøvende magts side. De bebudede et

fremstød for at få senatorer til at introducere en resolution mage til den, der er blevet introduceret i Repræsentanternes Hus, og som kræver en ophævelse af hemmeligstemplingen af de 28 sider. Faktisk gik flere af deltagerne i begivenheden, inklusive medlemmer af LaRouche-bevægelsen, direkte fra Capitol Hill-pressekonferencen og videre til at udføre lobbyvirksomhed over for senatorer og kongresmedlemmer for, at de skulle gøre præcis dette.

Nu må der gøres endnu mere, og det hurtigt. Euroens fortsatte dyk varslers nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, selv før de afgørende græske valg den 25. januar. Det britiske Imperium har lanceret fornyet finansiel krigsførelse imod Rusland, som kunne give bagslag – og det særdeles eksplosivt – hvornår det skal være. Og Jeb Bush, som det sande barnebarn af den nazistiske Prescott Bush, han er, lancerede sin præsidentkampagne med en fundraising-kampagne med slægtninge i ... Greenwich, Connecticut, hedgefondenes hovedstad i USA!

Men, bemærkede Lyndon LaRouche i dag, nu, hvor Republikanerne har konsolideret magten i Kongressen, og med Wall Street-interesserne, der koncentrerer sig i de republikanske ledere, vil Det republikanske Parti hurtigt blive det mest forhadte parti i USA.

Stort »terrorangreb« i Paris i dag

Paris, 7. jan. 2015 (Nouvelle Solidarité) – I morges kl. 11:26 tiltvang tre hætteklædte personer i sort tøj og bevæbnet med Kalashnikov-geværer og kropsbårne raketkastere sig adgang til

den bygning, der rummer det franske, satiriske ugeblad Charlie Hebdo, i det indre af Paris, hvor de gennemførte et skudangreb, der varede fem minutter, og dræbte 12 mennesker, herunder to politibetjente, der kom til gerningsstedet for at gribe ind. Blandt de dræbte var en stor del af dette meget populære ugeblads redaktion, der var samlet til deres ugentlige redaktionsmøde. Det omfatter flere af bladets stjernereportere og talentfulde karikaturtegnere, som af den franske offentlighed er velkendt under navnene Charb, Cabu, Wolinski og Tignous, samt den venstreorienterede økonom Bernard Maris, et medlem af bestyrelsen i Bank of France, og som også er en del af bladets redaktion.

Ligesom ved andre, nylige begivenheder i Frankrig, rapporterer en politibetjent og flere journalister, der overlevede angrebet, at »terroristerne« kaldte sig al-Qaeda-tilknyttede og råbte »Allahu Akbar« og »Profeten vil blive hævnnet«. Ifølge rapporterne talte de fransk som en indfødt.

Alt imens der må indsamles meget mere efterretningsmateriale, så lyder en førsteevaluering på, at vi er vidne til et fuldt optrappet forsøg på at styrte Europa ud i et kaosscenarie, hvor man bevidst sætter forskellige sektioner af befolkningen op imod hinanden – pro-immigration imod anti-immigration; pro-muslimere vs. anti-muslimere – på et tidspunkt, hvor de tværtimod burde forene sig for at konfrontere tidens store, strategiske spørgsmål, finanskrakket og faren for krig.

Det såkaldte »islamistiske« angreb imod Charlie Hebdo kommer kun fire dage efter angrebene på tre moskéer i Sverige, hvor det fremmedfjendske Demokratiets Parti har fordoblet sin styrke siden 2010. I Nederlandene har Geert Wilders-tilhængere fra Frihedspartiet på deres blogs skrevet, at de fuldt ud støtter disse aktioner i Sverige, og at de vil gøre det samme i Nederlandene. Angrebet i Frankrig kommer også på et tidspunkt, hvor demonstrationer i Tyskland for og imod immigration mobiliserer tusinder af mennesker hver mandag, under anførelse af PEGIDA (Europæiske Patrioter imod

Islamisering af Vesten), med 18.000 mennesker i Dresden alene den 5. jan.!

Selve bladet Charlie Hebdo har leget med denne eksplosive ild i nogen tid. I 2006 var det dem, der publicerede de fornærmende Mohammed-tegninger, efter Danmarks Jyllandsposten og den franske avis France Soir. Dengang rapporterede CounterPunch, et venstreorienteret blad med base i USA, at den neokonservative Daniel Pipes, stifter af Middle East Forum, var den, der leverede karikaturtegningerne til Jyllandsposten. Dengang havde Geert Wilders erklæret, at Koranen var det samme som Mein Kampf. Da han blev sagsøgt for det, meddelte Middle East Forum stolt, at de finansierede Wilders' advokatforsvar. Desuden stiftede Robert Spencer, en af Pipes' venner, Jihad Watch, og hele denne operation på det tidspunkt blev koordineret gennem Middle East Media Research Institute, MEMRI, en neokonservativ organisation stiftet af Randolph Foundation og Rådet for Udenrigsanliggender (CFR), hvor man finder Donald Rumsfeld, John Ashcroft, Bernard Lewis, Irving Kristol fra PNAC (Project for the New American Century), etc.

Denne gang var Charlie Hebdo igen i færd med at gå videre med endnu en provokation. Forsidehistorien på deres nye udgivelse var om Michel Houellebecq, en professionel »provokatør«, der netop har udgivet en roman, Soumission (underkastelse). Bogens scenarie er, at, i 2025, sætter et fransk præsidentvalg Marine Le Pen op imod en muslimsk kandidat, der støttes af højrefløjspartiet UMP, Socialistpartiet og andre etablerede partier. Han vinder faktisk og kører en god politik generelt, inklusive fred og økonomisk udvikling, bortset fra, at alle kvinder skal bære slør, holde op med arbejde uden for hjemmet, osv.!

Alle aktørerne i denne tragedie har tydeligvis blevet profileret med en masse sminke for at skabe en vis virkelighedstro fremtoning. Operationens specifikke mål er endnu ikke klart. Jacques Cheminade, en associeret til LaRouche, har i forskellige erklæringer bemærket, at »dette er

et terrorangreb imod Frankrig« og har opfordret til »national solidaritet« for at håndtere krisen, samt sagt, at den virkelige fjende er »finansmagten«. Han bemærkede også, at angrebet blev udført af »professionelle«. I en svag erklæring foran Charlie Hebdos kontorer, opfordrede den franske præsident Francois Hollande til »national enhed« og til, at Frankrig besvarede dette angreb med enhed.

PRESSEMEDDELELSE: Amerikanske kongresmedlemmer kræver, at Obama offentliggør de 28 hemmeligstemplede sider af Kongresundersøgelsesrapporten om 11. september-angrebene og Saudi Arabiens rolle; øget pres på Senatet

7. jan. 2015 – Behovet for omgående at offentliggøre de bortredigerede 28 sider om finansieringen af 11. september-angrebene, fra Den fælles Kongresundersøgelse af Efterretningsaktiviteterne før og efter terrorangrebene den

11. september, 2001, var emnet for en slagkraftig pressekonference på Capitol Hill i Washington i dag. Begivenheden var sponsoreret af kongresmedlemmerne Walter Jones (R-NC) og Stephen Lynch (D-MA), der den 6. januar genfremsatte deres resolution, der kræver, at præsident Obama ophæver hemmeligstemplingen af de sider i rapporten, der først blev hemmeligstemplet af George W. Bush. Resolutionen er nu fremsat for Kongressen som H Res 14. (se congress.gov)

Pressekonferencens taler var tidligere amerikanske senator Bob Graham (D-FL), der sad som en af formændene i Undersøgelseskomiteen, og som i de sidste 12 år har kæmpet for at få siderne frigivet.

Sammen med Jones, Lynch og Graham på podiet stod også familiemedlemmer til ofre for 11. september: Terry Strada, medformand for 11. september-familier og overlevende forenet for retsforfølgelse af terrorisme; Sylvia Carter, søster til et 11. september-offer i Pentagon; og Abraham Scott, ægteemand til et 11. september-offer i Pentagon. De talte alle med stor kraft om det længst forsinkede behov for fuld afsløring, sandhed og retfærdighed for de overlevende og ofrene og det amerikanske folk.

Den kendsgerning, at et stort terrorangreb, angiveligt udført af muslimske ekstremister, havde fundet sted i Paris den samme dag, gjorde, at deltagernes krav blev en endnu mere påtrængende nødvendig hastesag – som både kongresmedlem Jones og senator Graham påpegede.

Ødelæggende konsekvenser

I sine bemærkninger skitserede senator Graham tre ødelæggende konsekvenser af den manglende frigivelse af de 28 sider: 1) fornægtelse af sandheden; 2) fornægtelse af juridisk retfærdighed; og 3) en svækkelse af USA's nationale sikkerhed. Senator Graham krævede, at præsident Obama levede op til

»Lincoln-standarden«, hvorved præsident Lincoln gjorde alle budskaber, der blev sendt til Udenrigsministeriet under Borgerkrigen, til et spørgsmål om offentliggørelse. Efter krigen forfulgte den amerikanske regering dette og krævede den britiske regering til ansvar for at hjælpe og tilskynde Konføderationen (Sydstaterne). Der blev sluttelig betalt skadeserstatning til USA for dette forræderi.

Senator Graham forklarede:

»Endnu et eksempel fra Borgerkrigen: Briterne havde underskrevet en neutralitetsaftale med USA, der sagde, at de ikke ville være involverede i Borgerkrigen. Man fandt siden hen ud af, at deres skibsværfter havde bygget militærskibe til Konføderationen. Da krigen sluttede, glemte USA ikke; det lod ikke de negative effekter af Storbritanniens forræderi ligge. De forfulgte snarere sagen, og sikrede sluttelig en anerkendelse af, hvad briterne havde gjort, samt en vis kompensation for konsekvenserne af deres handlinger. Hvilken forskel mellem den måde, hvorpå dette land så sig selv som en stolt forsvarer af retfærdighed for sine borgere, og så det, vi oplever i dag.«

Graham sluttede med følgende bemærkninger:

»Jeg vil i dag gøre dette til en sag, at der findes en trussel til den nationale sikkerhed gennem at fornægte afsløring, og vi så endnu et kapitel af dette i dag i Paris. Her er nogle kendsgerninger: Saudierne ved, hvad de gjorde. De er ikke personer, der ikke er klar over konsekvenserne af deres regerings handlinger. For det andet, så ved saudierne, at vi ved, hvad de gjorde! Der er nogen i vores regering, der har læst disse 28 sider; nogen i regeringen har læst alle de andre dokumenter, der hidtil har været mørklagte. Og det ved saudierne.«

»Hvad tror man, saudierne holdning ville være, hvis de vidste, hvad de havde gjort, vidste, at USA vidste, hvad de

havde gjort, og de også ser, at USA har indtaget en holdning med enten passivitet, eller ligefrem fjendtlighed over for at lade disse kendsgerninger blive kendt af offentligheden? Hvad ville den saudiske regering gøre under denne omstændighed, som er præcis, hvor de har befundet sig i mere end et årti?»

»Jamen, for det første har de fortsat, og muligvis accelereret, deres støtte til en af de mest ekstreme former for islam, Wahhabisme, over hele verden, i særdeleshed i Mellemøsten. Og for det andet, har de støttet deres religiøse iver, gennem finansiel eller andre former for støtte til de institutioner, der ville udføre disse ekstreme former for islam. Disse institutioner inkluderer moskéer, madrassaer (muslimske skoler) og militær. Al-Qaeda var en skabelse af Saudi Arabien; de regionale grupper, såsom al-Shabaab, har i vid udstrækning været skabelser af Saudi Arabien; og nu er ISIS den seneste skabelse!«

»Og jo, jeg håber og har tiltro til, at USA vil knuse ISIS, men hvis vi tror, at det er definitionen på sejr, så er vi meget naive! ISIS er en konsekvens, ikke en årsag – det er en konsekvens af spredningen af ekstremisme, først og fremmest af Saudi Arabien, og hvis det knuses, vil de etablere, finansiere og støtte en anden institution til at udføre missionen.«

»Så konsekvensen af vores passivitet over for Saudi Arabien har været, at vi har tolereret denne række institutioner, voldelige, ekstreme og ekstremt skadelige for området i Mellemøsten, og en trussel mod verden, som vi så det i morges i Paris.«

»Jeg slutter derfor med at sige: dette er et meget vigtigt spørgsmål. Det kan synes uaktuelt for nogle, men det er lige så aktuelt som de hovedoverskrifter, vi læser i dag. Det er et spørgsmål, der vedrører kernen af USA's kontrakt med sin befolkning, at befolkningen giver regeringen troværdigheden

og støtten til at regere; regeringen giver befolkningen den information, på baggrund af hvilken de kan foretage gode bedømmelser af det hensigtsmæssige i regeringens handlinger. Det er lige så fundamentalt som retfærdighed for vort folk, der har lidt så meget gennem denne onde forening af ekstremisme og en meget magtfuld nationalstat. Og det er USA's befolknings sikkerhed.«

»Jeg takker endnu engang kongresmedlemmerne for deres lederskab. Jeg håber, at en bølge af andre kongresmedlemmer, der anerkender vigtigheden af dette spørgsmål, snarest vil slutte sig til dem. Og så, at USA's præsident endelig vil erklære, at han vil vedtage Lincoln-standarden med fuld afsløring og forlade sig på det amerikanske folks intelligens og dømmekraft og patriotisme til at beslutte, hvad det hensigtsmæssige handlingsforløb bør være.«

Senatet må tage skridt til handling

Mens alle talerne krævede, at præsidenten handler nu, sigtede kongresmedlem Jones særligt på det amerikanske Senat og insisterede på, at senatorerne omgående måtte tage skridt til at introducere en lignende resolution (som den i Repræsentanternes Hus, *-red.*), med krav og ophævelse af hemmeligstemplingen. Hans, og Grahams og Stradas, ord vil give kraftig genlyd i Capitol i de kommende dage. Han sagde:

»Vi har fremlagt denne resolution som en opfordring til præsidenten om at gøre det, der er det rigtige for det amerikanske folk og familierne til ofrene for 11. september. Senator Grahams tilstedeværelse her er absolut, absolut, hvad vi har brug for, for at få Senatet til at slutte sig til os med en overensstemmende resolution i Senatet, samt afholde en pressekonference, og lad os lægge pres på præsidenten.

Jeg ved ikke, efter jeg havde læst disse 28 sider, hvorfor

der er nogle, der tøver med at frigive de 28 sider. Steven Lynch og jeg – og jeg har en kopi af dette brev, hvis I vil have det, før I går hjem i dag – skrev et brev til præsidenten i april og bad om at frigive informationen. Han har, ved to forskellige lejligheder, sagt til familierne, jeg vil frigive de 28 sider. Det har stået i pressen!

Vi skrev et brev til ham i april, hvor vi bad ham venligst frigive informationen. Indtil dags dato har vi ikke modtaget noget svar. Vi har ringet til Det Hvide Hus mange gange. Dette er, hvad de har svaret: 'Vi arbejder på et svar. Vi må lade de forskellige afdelinger se på svaret.'

Tiden er inde til, at Senatet slutter sig til Repræsentanternes Hus, og slutter sig til det amerikanske folks, og 11. september-ofrenes familiers, ønsker.«

Pressekonferencen var velbesøgt, med reportere og/eller kamerafolk fra CNN, Fox News, US News og World Report, Newsweek, Daily Beast, New York Times, ABC, NBC, Huffington Post, National Review og flere websider med relation til 11. september, inklusive 28pages.org og hr428.org.

Video : »Energi-gennemstrømnings-tæthed« . Dansk udskrift.

Dette kortfattede overblik over LaRouches begreb om energi-gennemstrømnings-tæthed afslører over for seeren de anti-entropiske, selvudviklende karakteristika af dit omgivende

univers, som reflekteres af livet og menneskelig økonomi.

Det menneskelige fremskridts historie har, ligesom udviklingen af Jordens biosfære, demonstreret en stabil forøgelse af det, Lyndon LaRouche har kaldt energigennemstrømningstæthed. Marginen af forskellen mellem niveauet af den krævede energigennemstrømningstæthed af systemet som helhed og den faktiske energigennemstrømningstæthed, der udtrykkes af givne, levende organismer og menneskelige samfund, er den bestemmende faktor i alle udslettelsesbegivenheder, både for levende organismer og menneskelige samfund.

Langt fra den usandsynlige løgn om termodynamikkens anden lov, så bevæger universet sig hen imod stadig højere niveauer af orden, der udtrykkes i de konstant stigende krav om energigennemstrømningstæthed med udviklingen af galaksen og større systemer som helhed.

Plante- og dyrearter, som det kendes fra PT- og KT-udslettelserne, har rutinemæssigt stået over for denne udfordring om at opgradere eller uddø. For 250 millioner år siden i Perm-Trias- eller PT-udslettelsen, blev 96 % af alle havarter udslettet, såvel som 70 % af alle landarter. Kridt-Tertiær- eller KT-udslettelsen for 60 millioner år siden markerede udslettelsen af de energiineffektive dinosaurer, der blev erstattet af pattedyr.

Begge disse systemer blev til sin tid erstattet af højere livsformer. Da systemkravene ændrede sig, uddøde de forudgående arter. Denne næste platform for liv, der havde ventet i kulisserne, med hændelsestidspunkterne meget tidligere i processen, tager dernæst over som det herskende system omtrent lige så længe, som den imødekommer kravene fra den, igen, konstante udvikling af kravene til overlevelse. Der er ingen stilstand.

Udelukkende kun den menneskelige evolution er unik i denne proces, idet det menneskelige samfund i sig indeholder

muligheden for viljemæssigt at udvikle sig selv – ulig dyrearter, der ikke viljemæssigt kan transformere sig selv til at leve op til det, som det næste skift opad kræver af dem – samt oligarkiske systemer, der bevidst har forpligtet sig til en politik med ingen teknologisk udvikling og intet fremskridt, som hos den grønne bevægelse og det britiske monarkis aktuelle fremstød for befolkningsreduktion. Et menneskeligt samfund vil transformere sig selv viljemæssigt til at ligge foran kurven ved at sætte fokus på økonomiske spydspidsmissioner, der vil øge dets energigennemstrømningstæthed.

Faktisk vil forbedringerne i det menneskelige system også øge udviklingsraten af biologiske systemer. Dette finder allerede sted i form af forbedringer af landbruget, og bakteriers og virussers respons på forbedringer inden for det medicinske område. Modifikation af vejret gennem overrisling og vandprojekter i stor skala ændrer direkte hele økologiske cyklusser.

Denne proces bliver ofte misforstået, som når man ikke ser skoven for bare træer. Hvis den blot anskues inde fra et givent system, der ikke udvikler sig hen imod at imødekomme forandringerne af basisforudsætningerne af systemet som helhed, synes en given, etableret udviklingsplatform blot at stige og falde. Den britiske løgn om civilisationens cykliske opstigning og nedgang udnytter blot en kulturel fiasko; den vedholdende vane med at se på processer fra neden og op, snarere end fra oven og ned.

Når man ser den fra oven, er denne proces snarere et udtryk for universets anti-entropiske udvikling. Hvis vi ser på det nylige tilfælde i Rusland, kan vi se, hvad der sker, hvis man ikke holder sig foran kurven.

Se også:

»Hvorfor USA må gå med i BRIKS; IV: Et nyt system: Menneskets fremtid som en Vernadskij-art«

Hvorfor USA må gå med i BRIKS:

– Kapitel II: Imperiesystemet er dødt og må nu fjernes

Alene den foranstående forkortede opsummering af den eksplosive udviklingsproces, som BRIKS har udløst på denne planet, gør det påfaldende imponerende potentiale klart, som dette tilbyder med hensyn til at bringe menneskeheden frem til det højeste niveau af samarbejde og udvikling, der nogensinde er opnået. Men det er ikke tilstrækkeligt simpelt hen at tilbyde og bygge denne mulighed, og så håbe på det bedste. Det britiske Imperium, hvis blotte eksistens er truet af denne proces, og som bekæmper den indtil døden, må fjernes, og det århundredgamle oligarkiske imperieprincip må bandlyses fra planeten én gang for alle.

Download (PDF, Unknown)

Video: 'Den klassiske revolution'

– Hvem ejer din kultur?

Med dansk udskrift

Hvem ejer din kultur? Du gør ikke. Du ejer ikke engang din egen sjæl. Du har solgt din sjæl billigt.

Hvem bestemmer, hvad du lytter til? Du tror, det er dit eget valg? Du er totalt kontrolleret.

http://bitcast-a.v1.sjc1.bitgravity.com/larouche/videos/20110423_classical-revolution-featurette.mp4

Den klassiske revolution.

Af vore kolleger i Schiller Instituttet i Tyskland

Del I: Hvem ejer din kultur?

Harley Schlanger: Hvem ejer din kultur? Du gør ikke. Du ejer ikke engang din egen sjæl. Du har solgt din sjæl billigt.

Hvem bestemmer, hvad du lytter til? Du tror, det er dit eget valg? Du er totalt kontrolleret.

Raymond Björling: De lader nogle unge mennesker, der arbejder på en computer og laver nogle sange på computer, de lader dem tage over, og de er afhængige af disse fyre – de investerer bare nogle penge. Lav noget god musik, siger de, som jeg kan tjene penge på. Det er de store kanoner bag det hele, man ser

dem aldrig, men det er de store kanoner, og de tjener milliarder af dollar på det.

Harley Schlanger: Kombinationen af organiseret kriminalitet og britiske finansinteresser vælger et par psykopater til at udvikle deres kultur. Og man vader lige ind i det, går lige lukket i en fælde – ligesom et dyr, ligesom en rotte, der ser et stykke ost i en musefælde, og når denne fælde først klapper, siger man, »Dette er min kultur«. Og man indser ikke, at et usynligt, elektrisk hegn er blevet sat rundt om én, som former den måde, man tænker på.

Helga Zepp-LaRouche: Kongressen for Kulturel Frihed havde frem til sin afsløring, så at sige, i 1967, 120 kulturtidsskrifter i Europa. De spillede en massiv rolle i skabelsen af 'Regiteater', og jeg føler meget stærkt, at denne totalt bevidste kulturelle krigsførelse må standses og vendes, hvis befolkningen skal blive forsonet med sine kulturelle rødder.

Schlanger: Dette er et overløbet angreb på det menneskelige samfund – denne rock/sex-modkultur. Den blev til kulturen, den er ikke længere modkulturen. Og det har ingen mening for folk, så at gennemtæve et menneske på gaden, eller at vende ryggen til sult i Afrika eller sult i Los Angeles – medfølelsen for menneskeheden er der ikke.

Helga: Folk har slet ingen medfølelse mere. For eksempel siger mange unge mennesker: »Afrika? Hvad har det med mig at gøre? Der tager jeg ikke hen.« Medfølelse i denne sammenhæng vil sige at have medfølelse, intellektuelt og emotionelt, med hele universet og planeten, som den er. Og hvis man ikke kan føle det, så er der noget i dig, som ikke er udviklet. Unge mennesker, i overvejende grad unge mennesker, har en tendens til at forspilde deres liv. Mange fødes, lever og dør uden nogensinde at smage det, som Nicolaus Cusanus kaldte »sandhedens sødme«, blot en enkelt gang. Nogle opdager den ret sent, og begynder så at dyrke en eller anden kreativ aktivitet i en alder af 70; men det er selvfølgelig lidt for sent til

virkelig at kunne opnå noget stort.

Derfor er mit råd til unge mennesker, at de skal gøre ligesom Moses Mendelsohn gjorde. Han kom fra en baggrund, der ikke ligefrem opmuntrede til et intellektuelt liv. Moses Mendelsohn tog til Berlin og mestrede inden for ganske kort tid alle områder af viden: musik, historie, filosofi og mange andre ting; og det lykkedes ham snart at blive det 18. århundredes Sokrates, som mestrede alle felter af viden. Det er, efter min mening, en vidunderlig model for unge mennesker at følge, unge, der ikke har haft adgang til disse ting. At de blot siger: »Jamen, jeg er lige så vel i stand til at uddanne mig inden for musik, klassisk musik; jeg kan studere bel canto sang, stor poesi, skuespil, arkitektur og videnskab. Alle disse ting ligger åbent for mig, men kun, hvis jeg er opsat på at gøre det. Jeg ønsker at opdage mit kreative potentiale og fremme det.« Og jo tidligere i livet, man gør det, desto bedre; desto mere tid vil man have til at udvikle det fuldt ud.

Del II: At lancere renæssancen

Helga: Schiller sagde: Hvad skal man gøre, når staten er korrupt, og masserne er apatiske? Hvor kommer forandring egentlig fra? Og Schiller fandt dette virkelig fantastiske svar: at det kun kan ske gennem klassisk kunst. Grundlæggende set er det ved at arbejde med klassisk kunst, at mennesket bliver frit i sit indre; for hvis man studerer komponisters, digteres og skuespilforfatteres kreativitet, så eftergør man det, eller man kan lære at eftergøre det; og dette muliggør denne frie borger, som tydeligvis ikke var til stede under Den franske Revolution. Derfor mener jeg, at det er kombinationen af begge, men især at arbejde med klassisk kunst, er et meget vigtigt skridt i retning af at besvare dette spørgsmål.

Bel canto: Kunsten at synge skønt

Björling: Vi fødes med det. Alle er født med det. Se bare på et lille barn, det tager en dyb indånding, brystkassen udvides, og så er det stille ... tænker næsten, hvad foregår der; og så kommer stemmen. Den eksploderer. Det er samme måde at tænke på, den samme måde.

Bel canto-teknikken har til hensigt at opbygge eleven til at holde hele livet. Og en god bel canto-teknik giver muligheden for at synge hele sit liv og ens stemme bliver aldrig gammel. Jeg har mødt mennesker, der er omkring 80, og når man taler i telefon med dem, så lyder de stadig, som om de var tyve. Deres stemme bliver yngre og yngre.

Magien i musik og kontrapunkt

Lyndon LaRouche: Det, vi kalder musik, er baseret på to ting: den menneskelige sangstemme, det, som den menneskelige sangstemme kan være, og samtidig på basis af evnen til at kunne give udtryk for den form for idéer, som intet dyr er i stand til at udtrykke, og som er menneskelig skabevne. Menneskeheden er den eneste art, der kan forandre sin adfærd på en skabende måde. Og det, der er skønt og godt for menneskeheden, er at være menneskelig. Det er at være skabende, hellere end at gøre det samme hele tiden.

Daniel Lipton: Musik er naturligvis en reproduktion af den menneskelige stemme, og alle disse stemmer går fuldstændig i forening hos Bach. Beethoven nåede højden af sine følelser, og da han ikke kunne komme videre i komposition, prøvede han fugaen, for fugaen var indbegrebet af alle disse følelser.

Schlanger: Det, vi må gøre, er at udvikle menneskers kapacitet til at tænke på måder, der ikke er lineære. Og det er, hvad kontrapunkt, er, når man begynder at føje stemmer til, når man har to stemmer, eller tre, fire, fem eller seks stemmer, der

skaber en forøget evne til at fremkalde omskiftelighed, eller forandring, eller et enkeltstående indlæg, om det er anvendelsen af 'lydian interval' i 'cross voice' (at skifte til en anden stemme), i en kanon eller noget tilsvarende, hvor hjernen er nødt til at gå ud over blot at følge en enkel linje.

LaRouche: Og det bedste eksempel på dette er selvfølgelig Bach. Og hvis man vil bruge Bach, ville man tage ting som præludierne og fugaerne, som det bedste eksempel på en skabende kunstner, de har udviklet en idé om veltemporeret musik, som er skabt for at gøre det muligt for folk at blive skabende. Og hvis man ser på, hvordan kompetente mennesker opfører Bachs præludier og fugaer, får man en fornemmelse af, hvad kreativitet er.

Lipton: Dette, at det er nødvendigt, at man lærer dette krævende, det mest krævende, som er fugaen, er væsentligt for enhver musikers udvikling. Og mere endnu for en komponist.

Genopdagelsen af 'Motivführung'

LaRouche: Mozart har altid været et geni, og han havde to faser; der var denne fase før han tog til salonen om søndagen, og efter. Han havde en revolution, da han tog til van Swietens saloner, som Haydn havde gjort. Haydn havde komponeret sin række af kvartetter, baseret på van Swietens indflydelse. Mozart kom ind i billedet, og han gjorde det samme, og skabte sine kvartetter, som et modsvar til Haydn, dedikeret til Haydn, fordi Haydn havde bibragt ham en forståelse for dette højere element.

Norbert Brainin: Det ligger mig meget på hjerte, jeg har længe båret på det, og det har aldrig rigtig fundet genklang med andre; og den eneste person, som omgående forstod det, var Lyndon LaRouche.

LaRouche: Han demonstrerede noget, som jeg havde som et begreb, men ikke som udtryk. Og det var en ting, at man hørte et begreb, når man hørte noget. Og så dernæst forstå, hvordan man skabte dette udtryk, hvordan man skabte sit eget sind, genererede sit eget sind; det er noget andet. En stor musiker, som har en fornemmelse for motivführung, som han havde, og det vidste jeg på forskellige måder, åbner faktisk, ved at opføre for dig, noget, der kommunikerer denne idé, så man nu ved det.

Brainin: De nuværende Mozart- og Haydn-forskere forstår det overhovedet ikke. De ved, at det eksisterer, og har også skrevet om det, men bortset fra det beskæftiger de sig slet ikke med det.

Kunstnerne: At bringe menneskeheden fremad

Schlanger: Det er frygteligt at se, når professionelle musikere begynder at se det, de laver, som et job, i modsætning til en del af en mission om at bringe disse skønne idéer til folk.

Lipton: Hvorfor udfører man denne profession? Det ansvar, man har over for musik i selv samme øjeblik, som man har påtaget sig dette; det må være et spørgsmål om liv eller død, at udføre denne profession.

Helga: Netop, fordi kunstneren som ingen anden har evnen til bevæge tilhørerne, må denne evne ikke misbruges til lavere motiver; men snarere, før kunstneren vover at bevæge tilhørerne, må han først have forædlet sig selv til at være det idéelle menneske. Det er jo en stor udfordring, og det betyder, at kunstneren ikke bare kan komme fra sin daglige rutine og pludselig stå foran publikum. Han må derimod være bevidst om sin opgave, og forædle publikum, menneskene. Schiller har hundredevis af gange sagt, at han havde dedikeret alle sine kunstværker med det formål at forædle menneskeheden. Og jeg mener, at vi ikke alene må kæmpe for opførelsen af

klassiske værker, men også for, at kunstneren går bag om stykket og fremstiller et kunstværk sådan, som det var tænkt. Kun da kan det have en virkning.

William Warfield: Og jeg så op, og maestroen havde en tåre i øjet, som trillede ned ad kinden, og han sagde, er vi ikke heldige, at vi er musikere? Jeg har aldrig glemt det øjeblik, for han skitserede for os, at den profession, som vi var i, er en profession, som er et kald, som er en kunst, og en profession, som, når man er i den, så er man nærmest Gud, mener jeg, når man opfører; man er et medie for den vidunderlige ting, som vi får fra noget højere og som går igennem os, og gør os til større mennesker, og gør os til medier for at overføre dette til andre mennesker.

Bag noderne

LaRouche: Vi mennesker tror, vi har fem sanser. Faktisk har vi flere. Hvis vi er tilstrækkelig intelligente, lærer vi, hvad nogle af disse kommunikationsformer er. De fleste mennesker er ikke bevidste om dem. De er måske påvirket af dem, men de er faktisk ikke bevidste om dem. De er påvirket af noget, som for dem, bevidst, synes blot at være kaos. Og dog, som Shelley indikerer i de sidste afsnit af sin »Forsvar for poesien«, så kunne dette være det vigtigste af det hele. Og man finder, at i kompositionen af poesi, i kompositionen af musik, er det præcist dette aspekt, af resonans, af genklang, som er den essentielle kommunikation. Og vi gør det bedst i opførelse af klassisk musik.

En ny, klassisk renæssance for verden

Helga: Nicolaus Cusanus talte om, at overensstemmelse i makrokosmos kun er mulig, hvis alle mikrokosmosser kan udvikle sig. Samfundet af folkeslag må sikre, at ethvert folk, enhver

nation, udvikler sit maksimale potentiale, og at det er i alles interesse at hjælpe denne nation, og omvendt. Hvis dette sker på verdensplan i historien, så mener jeg, at vi vil have opfyldt forudsætningerne for at drage fordel af studiet af de mest ophøjede idéer, som menneskeheden hidtil har fostret, og indlede en virkelig kulturel renæssance for hele menneskeheden.

Del III: En tilbagevenden til Verdi-stemningen, A = 432 Hz

– eller en Ny Mørks Tidsalder for musik.

'Det, der står på spil, er den klassiske musiks fremtid'

Liliana Gorini: LaRouche sagde: »Jeg er ligeglad med, om man må tape fagotter og oboer til; man må sænke stemningen af orkestret. I modsat fald vil man ødelægge stemmerne, og hele meningen med operaen vil gå tabt.«

LaRouche: Jeg vidste, hvad der behøvedes, fordi jeg kendte musikken. Jeg vidste, hvad der måtte ske, fordi musikken er baseret på den menneskelige sangstemme.

Gorini: Sjovt nok fandt jeg et brev fra Giuseppe Verdi fra 1884, hvor han skriver nøjagtig det, som LaRouche siger. Han skrev: Der er videnskabelige grunde til, at vi må gå tilbage til det, han kaldte A = 432 Hertz.

LaRouche: De fleste af de førende sangere på det tidspunkt, tilsluttede sig vores forsvar for denne afstemning, imod den højere afstemning, som faktisk er meget ødelæggende.

Gorini: Da hun kom ind, var publikum selvfølgelig meget spændt, da hun var så berømt.

Renate Tebaldi: Jeg kæmper meget for dette spørgsmål, for det er ikke rigtigt for unge sangere, som ikke kan fortsætte fremad med denne høje stemning. Efter års skoling og

undervisning, kastes de pludselig ud på operascener, som La Scala i Milano, eller operaen i Wien, hvor de finder en meget høj stemning, og de er fortabt.

Gorini: Det samme skete med Piero Cappuccilli

Cappuccilli: Jeg må sige, at hvis stemningen på Verdis tid var $A = 432$ Hz, og han skrev sine operaer til dette toneleje, var Verdi elvfølgelig en meget intelligent mand, og han kendte stemmerne meget godt, og han skrev for stemmerne. Skal vi give et eksempel?

Gorini: Det bliver i det andet stemmeleje. Stemmens farve er også en anden.

Cappuccilli: Det er en helt anden historie!

Gorini: Det er en af grundene til, at denne kampagne blev støttet, især af Verdi-sangere.

Antonella Banaudi: Jeg må sige, at da jeg prøvede $A = 432$ tonehøjden, var det for mig en behagelig opdagelse. Jeg prøvede Aidas arie, »Oh cieli azzurri«, som normalt er meget vanskelig, eftersom melodistemmen er overalt på sopranens stemmeregister. For mig er det, at gå tilbage til en lavere tonehøjde end den, der er blevet anvendt i de seneste 20-30 år, et spørgsmål om respekt. Respekt for komponistens kunstneriske vilje, for hans idé om farve, om lyd, stemmens lyd, og også respekt for stemmen som instrument.

Lipton: Det var forbløffende, hvor stor forskellen var, og hvor meget mere rund, musikken var med Verdi-stemningen. Dette er måden, disse kompositioner blev komponeret på, og det var meningen, at de skulle være i den stemning. Vore moderne orkestre stemmer hele tiden højere og højere – i Wien har fløjterne været nødt til at høvle noget af deres instrumenter, fordi de ikke kan stemme dem højere. Det er ikke naturligt, og jeg ved, at strengeinstrumenterne lyder mere fremragende, når de stemmes højere, men er det kun storhed, vi søger, eller er

det essensen af den måde, musikken blev skrevet på?

Foto: Operasangerinden Antonella Banaudi har holdt flere foredrag på Schiller Instituttets konferencer

Se også: Antonella Banaudi: Skønhed er universets sprog

Biologer: Atomkraft er den sikreste teknologi med den største energitæthed

5. jan. 2015 – I et offentligt brev, der er usædvanligt på grund af sin anvendelse af konceptet om »energitæthed«, som af Lyndon Larouche understreges som målestandard for teknologier, har 65 »naturbevarelsesbiologer« opfordret til en hurtig opbygning af atomkraft over hele verden.

Som det rapporteres i nyhedsmediet *RT*, siger det åbne brev, der vil blive publiceret i magasinet *Conservation Biology*, også, at atomkraft er nødvendig for at undgå en fremtidig energikrise. Blandt underskriverne er en forhenværende chefforsker i Det forenede Kongerige (UK), Lord May fra Oxford, en teoretisk biolog ved Oxford Universitetet, og professor Tim Blackburn, en ekspert i biodiversitet ved University College London. Det er organiseret af to australske forskere, professor Barry Brook fra Tasmaniens Universitet og professor Corey Bradshaw fra Adeleide Universitetet. De forfattede i fællesskab en artikel i *Conservation Biology*, hvor de fremførte, at atomkraft gav de største afkast til den laveste pris, hvis den blev gennemført på verdensplan.

Disse miljøbevarelsesbiologer accepterer idéen om, at der foregår en klimaforandring; de opfordrer miljøaktivister til at acceptere atomkraft som den miljømæssigt bedste energikilde.

»Idet førende klimaforskere for nylig har været fortalere for udviklingen af den næste generations sikre atomkraftsystemer for at bekæmpe klimaforandring«, lyder det i brevet, »anmoder vi indtrængende naturbevarelses- og miljøsamfundet om at opveje fordele og ulemper ved de forskellige energikilder, med anvendelse af objektive beviser ... Atomkraft – som er langt den mest kompakte og energitætte af disse kilder – kunne også yde et betydningsfuldt, og muligvis førende, bidrag.«

Foto: Et kig ind i den kinesiske tokamak-reaktor EAST

Forslag til fordybelse:

TEMA-ARTIKEL:

En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild:

Udvinding af helium-3 på Månen

for en menneskehed med fusionskraft

Den russiske ambassadør til EU om transatlantiske frihandelsfantasier vs. eurasiske udvikling

5. jan. 2015 – Ruslands ambassadør til Den europæiske Union, Vladimir Chizhov, har udfordret EU, især ved at presse Tyskland, til at indlede forhandlinger om handel med den nu aktive Eurasiske Økonomiske Union, bestående af Rusland, Belarus, Kasakhstan og Armenien.

Det ville omfatte, som Chizhov sagde, at man opgav forhandlingerne med Obamaregeringen om det såkaldte »TTIP« (Transatlantiske Handels- og Investeringspartnerskab), og i stedet forhandlede om en gensidig handelsaftale for hele Eurasien.

Under sin tale den 24. oktober i Valdai Club opfordrede den russiske præsident Vladimir Putin til en konkret dialog mellem Den eurasiske økonomiske Union og Den europæiske Union.

»I øvrigt har de næsten fuldstændigt afvist os også med dette, og det står heller ikke klart, hvorfor – hvad er det, der er så skræmmende ved det?«, spurgte Putin.

Et afgørende element i udløsningen af det, der blev til Maidan-flanken imod eurasiske samarbejde, var det provokerende, ensidige pres for at få frihandelsaftalen mellem EU og Ukraine, der ekskluderede trepartsforhandlinger med Rusland og Toldunionen, der nu er blevet til Den eurasiske økonomiske Union. Med et Ukraine, der er praktisk talt bankerot som følge af det seneste års EU-Trojka-konfrontation, og med et EU, der er i færd med at synke ned i den finansielle krises slutspil og den kollapsende handel med Rusland, sagde Chizhov:

»Vi bør tænke på en frihandelszone, der omfatter alle interesserede parter i Eurasien. Mener man, at det er klogt at bruge så meget politisk energi på en frihandelszone med USA, alt imens man har mere naturlige partnere ved sin side? Vi behandler ikke engang vores kyllinger med klor! Jeg er overbevist om, at jo før, vi indleder en dialog om det fælles, eurasiske, økonomiske område, desto bedre.«

Chizhov bemærkede i sit interview med Bruxelles-avisen *EUobserver* den 2. januar, at selv den tyske kansler Merkel talte om dette; det samme har Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier. Faktisk har Merkel været under pres om dette fra institutionskræfter i en sådan grad, at hun nævnte det under en samling i Forbundsdagen i november. Steinmeier rejste spørgsmålet igen i et interview den 22. dec. med *Der Spiegel*.

Billede: Kort med befolkningstal for Rusland, Belarus og Kasakhstan. Armeniens befolkningstal er knap 3 mio.

**Fra LaRouche-bevægelsen 6.
jan. 2015:
Mobiliser ud fra en 'Ny**

Økonomisk platform' i Hamiltons tradition

Gyset fra et ubetaleligt gældskrak, der stammer fra eurozonen og de kollapsende oliepriser, fejede mandag over verdensmarkederne og fik bankaktier i hele Europa og USA til at styrtdykke.

Hvis det var nødvendigt med en respons på weekends lækage om, at kansler Merkel og hendes team har pralet med, at de var parat til at eskortere Grækenland ud af euroen, så gav markederne denne respons. De er ikke parat til endnu en græsk (og spansk, og italiensk osv.) gældskrise, fordi de befinder sig i en dyb, dyb krise med nulvækst med en anti-russisk finanskrigspolitik, der er blevet påtvunget Europa, og som er i færd med at føre til både et finanskrak og til krig.

Så snart det i sidste måned kom frem, at Grækenland skulle afholde nyvalg til parlamentet den 25. januar, udløst af genforhandling af landets gæld, advarede EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche om, at den nye gældskrise ikke ville begynde umiddelbart efter 25. januar, men omgående i begyndelsen af januar, og at det, der virkelig stod på spil, var en krig med atommagten Rusland. Nu, hvor vi befinder os ved foden af gældskrakkets bjerg, siger nogle højtplacerede europæiske lederskikkelser, »Nu er det nok; vi må ud af denne krise; hvordan kommer vi ud af krigssituationen?« Søndagens advarsler fra den franske præsident Hollande (»Vi må stoppe sanktionerne nu«) og fra den tyske vicekansler Gabriel (»husk, at Rusland er en atommagt!«) var langt mere alvorlige end tidligere advarsler; og det var kun de mest bemærkelsesværdige blandt andre advarsler, der kommer fra Italien, fra Østeuropa og selvfølgelig fra selve Rusland, der tilbyder at erstatte konfrontation med samarbejde mellem EU og den Eurasiske Økonomiske Union.

I USA blev Wall Street-gyset med et fald på – 2 %, anført af et brat fald i bankaktier, fremprovokeret af endnu et fald i oliepriserne og de uhyrlige Wall Street-investeringer i derivater i disse råvarer til en værdi af titals milliarder dollars. Det statslige energiinformationskontor udgav en prognose, der sagde, at olieforbruget i første halvdel af 2015 ville falde med yderligere 1 mio. tønde om dagen i forhold til anden halvdel af 2014; i sig selv et tegn på det igangværende økonomiske fald i det transatlantiske område, med centrum i Europa. Og alligevel fortsætter Obama i bedste Nero-stil med at forfølge en politik, skabt i London, med at »tvinge Rusland i knæ« ved hjælp af sanktioner og de samme dyk i oliepriserne, som truer med at forårsage en Wall Street-eksplosion.

Men denne politik vil også forårsage en eksplosion i verden, i form af krig.

Hvordan vi kommer ud af denne eksistentielle krise? Den »nye økonomiske platform«, som Lyndon LaRouche vedholdende har foreslået, siden marts-juni i 2014, udtrykt gennem fire fundamentale love for den økonomiske politik, betegner en tilbagevenden til de principper i traditionen efter Hamilton, på hvilke USA's oprindelige union og hurtige økonomiske vækst var baseret. Denne genoplivning af principperne vil give USA – og Europa, hvis hun følger efter – muligheden for at slutte sig til den nye orden for gensidig vækst og produktivitet, som tilbydes af BRIKS og allierede nationer, især gennem Kinas politik.

Ved et betydningsfuldt offentligt arrangement i New York City den 17. januar, mindedagen for Martin Luther King, vil ledende amerikanske aktivister samles for at mobilisere for denne politik, og begivenheden vil blive fulgt på møder internationalt. Arrangementets tema er: »BRIKS-nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en uomstelig ret«. Denne begivenhed vil blive et vendepunkt i menneskehedens afværgelse af den krise, der nu intensiveres.

Hvorfor USA må gå med i BRIKS:

– Kapitel I: En ny, international orden er vokset frem

Hvad enten amerikanerne er klar over det eller ej, er et nyt, internationalt system blevet etableret på denne planet, som nu definerer fremtiden for den menneskelige art. På mindre end et år er en alliance omkring BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) blevet skabt, der med kæmpeskridt har opbygget en parallel, økonomisk orden, en orden, der udelukkende er dedikeret til opbygningen af den produktive økonomi, i modsætning til Det britiske Imperiums aktuelle, bankerotte, transatlantiske system, der er centreret omkring bankerne i City of London og på Wall Street. Dette bankerotte system, der har forpligtet sig over for maksimeringen af spekulativ, monetaristisk profit og bragt verden til randen af global, økonomisk disintegration og krig.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttets Ugeavis 2 – 2015:

**USA og Europa må tilslutte
sig BRIKS-initiativet
– Frygt for, at 'anti-system'
partiers valgsejr i
Grækenland vil smitte i hele
EU**

Download (PDF, Unknown)

**EIR FOKUS 2. januar 2015:
Gå med i BRIKS, eller stå
over for Wall Street-krak og
krig.**

Af EIR's redaktører

29. dec. 2014 – Et nyt system for økonomiske og strategiske relationer mellem suveræne nationer, centreret omkring BRIKS og deres allierede, er klar til at dominere verden i 2015. Dette nye arrangement holder i sin hånd løftet om at befri verden for Det britiske Imperiums, og dets satrapiers, inklusive Saudi Arabien, Wall Street og USA's nuværende præsidentskab, barbariske kvælertag.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 5. januar 2015: Knus Wall Street for at standse krigsfremstød!

»Skrig 'Ravage!', og slip krigens hunde løs«

Julius Cæsar, III, ii

– Verden befinder sig for enden af en meget kort lunte til global krig, anstiftet af London og Wall Street i deres desperate forsøg på at undgå tab af magt, mens deres transatlantiske finansimperium omkommer i flammerne. En indikation på det voksende hysteri og den voksende desperation var en spalte, skrevet af klummeskriveren i *The London Telegraph*, Ambrose Evans-Pritchard, et velkendt talerør for

britisk efterretningsvæsen, der sagde, at kollapset af europæiske obligationsrenter er uden fortilfælde, siden den Sorte Død i det fjortende århundrede. Det, som Pritchard og søndagens *New York Times* kaldte faren for deflation, er i virkeligheden et totalt kollaps af de europæiske nationers realøkonomier.

Og nu, da Grækenland befinder sig på randen af at forlade eurosystemet og afvise Trojkaens nedskæringspolitik, er der panik over, at smitten fra denne overhængende udvikling vil spredes i hele Europa, med begyndelse i Italien, Portugal, Spanien og måske endda Frankrig.

I Tyskland er et slagsmål uden fortilfælde brudt ud omkring Merkelregeringens nedskæringsplan for eurozonens Middelhavslande. For første gang siger tyske regeringsfolk, inklusive en af Merkels økonomiske toprådgivere, Michael Fuchs, åbenlyst, at Grækenland kan bryde ud af euroen uden at forårsage en større krise. SPD-koalitionspartnere, der afviser denne fantasi, er rasende over, at man er kommet med udtalelser uden forudgående konsultation.

Der er meget lidt tillid nogetsteds til denne påstand om europæisk finansiel stabilitet, og både Pritchard og *New York Times* fra søndag bønfuldt chefen for Den europæiske Centralbank, Mario Draghi, om at leve op til sit løfte om at gøre »hvad det skal være« for at redde euroen. Det betyder et massivt program for kvantitativ lempelse (QE) med ophedet pengetrykning, som, siger Pritchard, vil være for lidt, og komme for sent.

Det er præcist denne galskab med kvantitativ lempelse, der har skabt historiens største Wall Street-boble – en boble, der også befinder sig på den yderste rand af at eksplodere. Den fortsatte kollaps i oliepriserne, gennem bevidst anglo-saudisk manipulation, truer med at detonere en Wall Street-derivatboble på 20 billioner dollar, der er bygget op omkring den amerikanske og canadiske fidus med skiferolie og -gas.

Så, på begge sider Atlanten, kan det finansielle korthus brase sammen hvert øjeblik, det skal være. Alene af denne grund er Wall Street og London parat til at sætte en atomar udslettelse på spil ved at gøre fremstød for krig som den eneste tilbageværende mulighed for deres døende imperium. Og så længe, Barack Obama forbliver i Det Hvide Hus, har Wall Street og London fingeren på atomknappen.

*Billede:
Blowout!*

RADIO SCHILLER den 5. januar 2015: Grækenland kan udløse finanskrak

Med formand Tom Gillesberg

EU flipper ud: 'Det forkerte resultat' i græsk valg kunne fremkalde en 'massiv krise for euroen'

3. jan. 2015 – På trods af erklæringer fra tyske regeringsrepræsentanter om, at en græsk gældskrise kunne inddæmmes, advarede *Deutsche Welle*, Tysklands officielle, internationale nyhedskanal, om, at Grækenland kunne styrte Europa ud i en krise om valutaen igen i 2015. De erklærede, at hvis oppositionspartiet Syriza vinder valget i denne måned, vil tilliden på finansmarkedet sandsynligvis blive »rystet«. De citerer præsidenten for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, for i en åbenlys intervention og ikke særlig underfundig trussel at sige, 'Grækerne ved udmærket, hvad et forkert valgresultat ville medføre'.

DW citerer dernæst en analyse fra Goldman Sachs: I tilfælde af, at en regering under ledelse af Syriza ikke længere ville betale sin gæld, hvilket ville føre til et

»alvorligt sammenstød mellem den græske regering og internationale ledere, kunne den Europæiske Centralbanks afbrydelse af tilførsel af likviditet til de græske banker potentielt endda føre til en forlænget 'banklukkedag', efter Cypern-modellen«.

De hævder, at en græsk betalingsstandsning

»selvfølgelig ville indvirke på andre stater, der har en besværlig gæld: risikopræmier for Cypern, Italien, Portugal og muligvis Frankrig ... Dette ville så igen være gift for de offentlige budgetter, som skal anvendes til investeringer, i modsætning til forøgede rentebyrder«.